

31981L0680

29.8.1981

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 246/32

SMĚRNICE KOMISE

ze dne 30. července 1981,

kteřou se mění směrnice 71/250/EHS, 71/393/EHS, 72/199/EHS, 73/46/EHS, 74/203/EHS, 75/84/EHS, 76/372/EHS a 78/633/EHS týkající se stanovení analytických metod Společenství pro úřední kontrolu krmiv

(81/680/EHS)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 70/373/EHS ze dne 20. července 1970, kteřou se zavádí metody odběru vzorků a analytické metody Společenství pro úřední kontrolu krmiv ⁽¹⁾, naposledy pozměněnou aktem o přistoupení Řecka, a zejména na článek 2 uvedené směrnice,

vzhledem k tomu, že příloha první směrnice Komise 71/250/EHS ze dne 15. června 1971, kteřou se stanoví analytické metody Společenství pro úřední kontrolu krmiv ⁽²⁾, stanoví obecná pravidla pro používání analytických metod popsaných v uvedené směrnici a ve směrnicich Komise 71/393/EHS ⁽³⁾, 72/199/EHS ⁽⁴⁾, 73/46/EHS ⁽⁵⁾, 74/203/EHS ⁽⁶⁾, 75/84/EHS ⁽⁷⁾, 76/372/EHS ⁽⁸⁾ a 78/633/EHS ⁽⁹⁾, kteřými se stanoví analytické metody Společenství pro úřední kontrolu krmiv; že však některé z výše uvedených směrnic stanoví, že se tato obecná pravidla nevztahují na analytické metody týkající se doplňkových látek v krmivech;

vzhledem k tomu, že vznikla potřeba přizpůsobit tato obecná pravidla tak, aby se bez rozdílu vztahovala na analýzu všech složek krmiv; že ustanovení dotyčných směrnic by měla být proto pozměněna;

vzhledem k tomu, že opatření této směrnice jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro krmiva,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

První směrnice Komise 71/250/EHS se mění takto:

- (¹) Úř. věst. L 170, 3.8.1970, s. 2.
 (²) Úř. věst. L 155, 12.7.1971, s. 13.
 (³) Úř. věst. L 279, 20.12.1971, s. 7.
 (⁴) Úř. věst. L 123, 29.5.1972, s. 6.
 (⁵) Úř. věst. L 83, 30.3.1973, s. 21.
 (⁶) Úř. věst. L 108, 22.4.1974, s. 7.
 (⁷) Úř. věst. L 32, 5.2.1975, s. 26.
 (⁸) Úř. věst. L 102, 15.4.1976, s. 8.
 (⁹) Úř. věst. L 206, 29.7.1978, s. 43.

1. V článku 1 se doplňuje nový odstavec, kteřý zní:

„Obecná pravidla obsažená v části 1 přílohy se vztahují na analytické metody přijaté na základě směrnice Rady 70/373/EHS.“

2. V příloze se část I „Úvod“ nahrazuje přílohou této směrnice.

Článek 2

V článku 1 druhé směrnice Komise 71/393/EHS se zrušuje druhý odstavec.

Článek 3

V článcích 1 a 2 třetí směrnice Komise 72/199/EHS se zrušuje druhý odstavec.

Článek 4

V článcích 1 a 2 čtvrté směrnice Komise 73/46/EHS se zrušuje druhý odstavec.

Článek 5

V článcích 1 a 2 páté směrnice Komise 74/203/EHS se zrušuje druhý odstavec.

Článek 6

V článku 1 šesté směrnice Komise 75/84/EHS se zrušuje druhý odstavec.

Článek 7

V článku 1 sedmé směrnice Komise 76/372/EHS se zrušuje druhý odstavec.

Článek 8

V článku 1 osmé směrnice Komise 78/633/EHS se zrušuje druhý odstavec.

Článek 9

V Bruselu dne 30. července 1981.

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. prosince 1981 a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

*Za Komisi**Článek 10*

Gaston THORN

Tato směrnice je určena členským státům.

předseda

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

1. OBECNÁ USTANOVENÍ O ANALYTICKÝCH METODÁCH U KRMIV

A. PŘÍPRAVA VZORKŮ PRO ANALÝZU

1. Účel

Níže popsané postupy se týkají přípravy konečných vzorků pro analýzu, které byly po odběru zaslány do kontrolních laboratoří podle ustanovení první směrnice Komise 76/371/EHS ze dne 1. března 1976, kterou se stanoví metody Společenství pro odběr vzorků pro úřední kontrolu krmiv ⁽¹⁾.

Tyto vzorky musí být připraveny tak, aby byly navážky stanovené v analytických metodách homogenní a reprezentativní pro konečné vzorky.

2. Opatření, která mají být učiněna

Veškeré nezbytné úkony musí být prováděny tak, aby se, pokud možno, zabránilo kontaminaci vzorku a změnám jeho složení. Mělnění, míchání a prosévání se provádí co možná nejrychleji s minimálním vystavením vzorku vlivům vzduchu a světla. Nepoužívat mlýnky a rozmělnovače, jež by mohly vzorek znatelně zahřát. Ruční mělnění se doporučuje v případě krmiv, která jsou obzvláště citlivá na teplo. Mimo to je třeba zajistit, aby zdrojem kontaminace stopovými prvky nebyly samotné přístroje.

Pokud vzorek nemůže být připraven, aniž by se podstatným způsobem změnil obsah vlhkosti vzorku, stanoví se obsah vlhkosti před přípravou a po přípravě v souladu s metodou uvedenou v části 1 přílohy druhé směrnice Komise 71/393/EHS ze dne 18. listopadu 1971, kterou se stanoví analytické metody Společenství pro úřední kontrolu krmiv ⁽²⁾, ve znění směrnice Komise 73/47/EHS ze dne 5. prosince 1972 ⁽³⁾.

3. Postup

Konečný vzorek se mechanicky nebo ručně pečlivě promíchá. Vzorek se rozdělí na dva stejné díly (pokud možno by měla být použita metoda kvartování). Jeden díl se uloží do vhodné čisté, suché nádoby se vzduchotěsným uzávěrem a další díl nebo jeho reprezentativní část o minimální hmotnosti 100 g se připraví níže uvedeným postupem.

3.1 Krmiva, která mohou být ihned rozmělněna

Nestanoví-li analytické metody něco jiného, proseje se celý vzorek přes síto s čtvercovými oky o délce strany 1 mm (v souladu s doporučením ISO R565). Je-li to nezbytné, provádí se prosévání následně po rozmělnění. Je třeba se vyvarovat nadměrného rozmělnění.

Prosetý vzorek se zamíchá a uloží do vhodné čisté, suché nádoby se vzduchotěsným uzávěrem. Těsně před odebráním navážky pro analýzu se vzorek opět zamíchá.

3.2 Krmiva, která mohou být rozmělněna až po usušení

Nestanoví-li analytické metody něco jiného, suší se vzorek tak dlouho, dokud se jeho obsah vlhkosti nesníží na úroveň 8 až 12 %. postupem pro předsušení uvedeným v bodě 4.3. metody pro stanovení obsahu vlhkosti zmíněné ve výše uvedeném oddíle 2. Poté se postupuje podle oddílu 3.1.

3.3 Tekutá nebo polotekutá krmiva

Vzorek se odebere do vhodné čisté, suché nádoby se vzduchotěsným uzávěrem. Těsně před odebráním navážky pro analýzu se vzorek opět zamíchá.

3.4 Ostatní krmiva

Vzorky, které nemohou být připraveny jedním z výše uvedených postupů, by měly být připraveny jakýmkoliv jiným postupem, který zajistí, že budou navážky pro analýzu homogenní a reprezentativní pro konečné vzorky.

4. Uchovávání vzorků

Vzorky musí být uchovávány při takové teplotě, která neovlivní jejich složení. Vzorky určené k analýze na obsah vitamínů nebo na obsah látek, které jsou obzvláště citlivé na světlo, by měly být skladovány v hnědých skleněných obalech.

B. USTANOVENÍ O ČINIDLECH A PŘÍSTROJÍCH A POMŮCKÁCH POUŽÍVANÝCH PŘI ANALYTICKÝCH METODÁCH

1. Nestanoví-li analytické metody něco jiného, musí být analytická činidla analyticky čistá (a.p.). Pokud se stanovuje obsah stopových prvků, musí být čistota činidel zkontrolována slepým pokusem. V závislosti na získaných výsledcích může být požadováno další čištění činidel.
2. Jakékoliv úkony spojené s úpravou roztoků, ředěním, oplachováním nebo propíráním uvedené v analytických metodách, kde není specifikována povaha roztoku nebo ředidla, předpokládají, že zde musí být použita voda. Obvykle by tato voda měla být demineralizovaná nebo destilovaná. Ve zvláštních případech, které byly uvedeny v analytických metodách, se musí podrobit zvláštním čistícím procedurám.
3. Pokud jde o vybavení běžně používané v kontrolních laboratořích, uvádějí se v analytických metodách pouze speciální zařízení a přístroje nebo zařízení a přístroje, které vyžadují zvláštní užití. Musí být čisté, a to zejména v případech, kdy se stanoví velmi malá množství látek.

C. POUŽÍVÁNÍ ANALYTICKÝCH METOD A VYJADŘOVÁNÍ VÝSLEDKŮ

1. Obvykle je pro stanovení obsahu každé látky v krmivech určena jediná analytická metoda. Je-li uvedeno více metod, musí být v analytickém atestu uvedeno, kterou konkrétní metodu kontrolní laboratoř použila.
2. Výsledkem uvedeným v analytickém atestu musí být průměrná hodnota získaná nejméně ze dvou zkoušek provedených na separátních dílech vzorku, jejichž opakovatelnost je uspokojivá.

Tento výsledek se vyjadřuje způsobem, který je stanoven v analytické metodě, příslušným počtem významných číslic a v případě potřeby se opraví v závislosti na obsahu vlhkosti konečného vzorku před přípravou.

(¹) Úř. věst. L 102, 15.4.1976, s. 1.

(²) Úř. věst. L 279, 20.12.1971, s. 7.

(³) Úř. věst. L 83, 30.3.1973, s. 35.“